C/2024/6738

26.11.2024.

P9_TA(2024)0094

Eiropas Centrālās bankas 2023. gada pārskats

Eiropas Parlamenta 2024. gada 27. februāra rezolūcija par Eiropas Centrālās bankas 2023. gada pārskatu (2023/2064(INI))

(C/2024/6738)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2022. gada pārskatu,

— ņemot vērā ECB 2023. gada 25. maija komentārus par Parlamenta ieguldījumu, kas sniegti saistībā ar tā rezolūciju par ECB 2021. gada pārskatu,

— ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) un ECB Statūtus, jo īpaši to 15. un 21. pantu,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 123. pantu, 127. panta 1. un 2. punktu, 130. pantu un 284. panta 3. punktu,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. un 119. pantu,

— ņemot vērā Eurosistēmas speciālistu 2023. gada 15. jūnija makroekonomiskās prognozes eurozonai un ECB Padomes pieņemtos lēmumus,

— ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas un ECB priekšsēdētājas *Christine Lagarde* monetāros dialogus, kas notika 2023. gada 20. martā un 2023. gada 5. jūnijā,

— ņemot vērā Komisijas 2023. gada 28. jūnija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par digitālā euro izveidi (COM(2023)0369),

— ņemot vērā tā 2023. gada 1. jūnija lēmumu par pasākumiem vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Centrālo banku un Eiropas Parlamentu rīcības strukturēšanai, īstenojot sadarbību centrālo banku darbības jomā ([1]),

— ņemot vērā 2022. gada 19. maija rezolūciju par sociālajām un ekonomiskajām sekām, ko Eiropas Savienībai rada Krievijas karš Ukrainā — ES rīcībspējas pastiprināšanu ([2]),

— ņemot vērā ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu,

— ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru,

— ņemot vērā Reglamenta 142. panta 1. punktu,

— ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0412/2023),

A. tā kā saskaņā ar Eurosistēmas speciālistu 2023. gada jūnija makroekonomiskajām prognozēm no 3,5 % 2022. gadā eurozonas ekonomikas izaugsme palēninās līdz 0,9 % 2023. gadā un pēc tam pieaugs līdz 1,5 % 2024. gadā; tā kā saskaņā ar *Eurostat* ātro aplēsi 2023. gadā ekonomika eurozonā pieauga tikai par 0,6 %; tā kā tas ir sliktākais rezultāts kopš 2020. gada recesijas;

B. tā kā saskaņā ar Eurosistēmas speciālistu 2023. gada septembra makroekonomiskajām prognozēm eurozonai ir sagaidāms, ka kopējā inflācija, neraugoties uz enerģijas cenu kritumu un piegādes traucējumu samazināšanos, 2023. gadā būs vidēji 5,6 %, 2024. gadā — 3,2 % un 2025. gadā — 2,1 %; tā kā pamatinflācija ir bijusi noturīgāka — 2023. gada jūnijā tā pieauga līdz 5,5 %, bet 2023. gada septembrī samazinājās līdz 4,2 %; tā kā tiek prognozēts, ka tā tuvākajā laikā apsteigs kopējo inflāciju un šādu augstāku līmeni saglabās līdz 2024. gada sākumam galvenokārt spēcīgā algu pieauguma dēļ;

([1]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2023)0214.
([2]) OV C 479, 16.12.2022., 75. lpp.

C. tā kā atsauces procentu likmju palielināšana 10 reizes pēc kārtas īpaši negatīvi ietekmē mājsaimniecību, mikrouzņēmumu un MVU maksātspēju valstīs, kurās pārsvarā izmanto mainīgo procentu likmju modeļus;

D. tā kā saskaņā ar Komisijas 2023. gada ekonomikas prognozi tiek lēsts, ka valdību budžeta deficīts samazināsies attiecīgi līdz 3,1 % no iekšzemes kopprodukta (IKP) 2023. gadā un līdz 2,4 % 2024. gadā; tā kā 2022. un 2023. gadā valdību parāda attiecība pret IKP eurozonā samazinājās no 95,0 % līdz 91,2 % un ES–27 dalībvalstīs — no 87,4 % līdz 83,7 %; tā kā tas joprojām pārsniedz Līgumā noteiktās atsauces vērtības; tā kā dalībvalstu valsts parāda un deficīta līmenis ir ļoti atšķirīgs;

E. tā kā ECB ir politiski neatkarīga, proti, ne ES institūcijām vai aģentūrām, ne arī dalībvalstu valdībām nevajadzētu censties to ietekmēt; tā kā šāda neatkarība prasa ECB atturēties no politisku lēmumu pieņemšanas;

F. tā kā Eiropas Komisija norādīja, ka "papildu privāto un publisko investīciju vajadzības saistībā ar zaļo un digitālo pārkārtošanos un tās politikas mērķiem līdz 2030. gadam būs gandrīz 650 miljardi EUR gadā" ([3]);

G. tā kā ECB galvenais mērķis ir uzturēt cenu stabilitāti, kas atbilstoši tās definīcijai nozīmē simetrisku 2 % inflācijas līmeni vidējā termiņā;

H. tā kā, neskarot primāro mērķi nodrošināt cenu stabilitāti, ECB būtu arī jāatbalsta vispārējā ekonomikas politika ES, lai palīdzētu sasniegt ES mērķus, kas noteikti LES 3. pantā;

I. tā kā saskaņā ar LESD 123. pantu un ECBS un ECB Statūtu 21. pantu valdību monetāra finansēšana ir aizliegta;

J. tā kā ECB ir atbildīga Parlamenta kā ES pilsoņus pārstāvošas institūcijas priekšā,

Vispārīgs pārskats

1. atgādina, ka LESD 127. pantā ir noteikts, ka "Eiropas Centrālo banku sistēmas (turpmāk – "ECBS")galvenais mērķis ir uzturēt cenu stabilitāti. Neietekmējot šo mērķi, ECBS atbalsta vispārējo ekonomikas politiku Savienībā, lai palīdzētu sasniegt Savienības mērķus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā. ECBS darbojas saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence, veicinot resursu efektīvu sadali, kā arī ievēro šā Līguma 119. pantā noteiktos principus.";

2. atbalsta Līgumos noteikto ECB neatkarību, kā to paredz LESD 130. pants, turklāt uzsver, ka papildus šādai neatkarībai vienmēr būtu jānodrošina arī atbilstošs pārskatatbildības līmenis;

3. pauž bažas — ja ECB savlaicīgi nepaaugstinās inflāciju mērķapjomā, vienlaikus palielinot finansējuma izmaksas eurozonā, jo īpaši iedzīvotājiem un uzņēmumiem, ECB var zaudēt savu uzticamību;

4. pauž dziļas bažas par pastāvīgi augstajiem inflācijas līmeņiem, jo īpaši pamatinflāciju, un to negatīvo ietekmi uz konkurētspēju, investīcijām, darbvietu radīšanu un patērētāju pirktspēju, kas īpaši negatīvi ietekmē tos, kuriem ir fiksēti vai ierobežoti ienākumi; aicina ECB īstenot visus vajadzīgos pasākumus, lai savu pilnvaru ietvaros samazinātu inflācijas līmeni; atgādina, ka šāda situācija rada ekonomisko nenoteiktību un palielina dzīves dārdzību iedzīvotājiem; uzsver, ka tas var izraisīt pieaugošas inflācijas gaidas, kas veicina pastāvīga cenu kāpumu ciklu un grauj ekonomikas stabilitāti; norāda, ka kvantitatīvi inflācijas mērķrādītāji ir jāsasniedz vidējā termiņā; aicina ECB sniegt vairāk informācijas par neitrālas procentu likmes uzraudzību un noteikšanu;

([3]) Eiropas Komisija, (2021). ES ekonomika pēc Covid-19. Ietekme uz ekonomikas pārvaldību.

5. ņem vērā dažādos parāda, valsts budžeta deficīta un publisko investīciju līmeņus dalībvalstīs, kā arī iespējamos riskus un problēmas, ko tas rada ekonomikas stabilitātei, ieguldītāju uzticībai, ekonomikas izaugsmei un ilgtermiņa labklājībai; pauž nožēlu par to, ka pietiekami reformu pasākumi konkurētspējas un publiskos ieguldījum jomā netika veikti, kamēr procentu likmes bija zemas; galvenokārt uzsver savas bažas par pieaugošajām parāda, jo īpaši valsts parāda, finansēšanas izmaksām, kuras radušās procentu likmju pieauguma rezultātā; atgādina, ka ir ļoti svarīgi atbildīgi risināt valsts parāda un budžeta deficīta līmeņa problēmas, lai izvairītos no riskiem, kas saistīti ar pašreizējo inflāciju, un saglabātu stabilu ekonomiku un ilgtspējīgu izaugsmi; mudina ātri gūt rezultātus no Komisijas tiesību aktu priekšlikumiem par ES ekonomikas pārvaldības noteikumu pārskatīšanu; atzinīgi vērtē ECB atzinumu šajā sakarā; norāda, ka ECB monetārās ierobežošanas politiku varētu līdzsvarot ar plašu fiskālo politiku;

6. nosoda Krievijas neprovocēto iebrukumu Ukrainā un notiekošo agresiju pret to un ar to visu saistītos negatīvos piedāvājuma satricinājumus; pauž bažas par ilgstošajām, neparedzamajām un smagajām sekām, ko karš atstāj uz Eiropas ekonomiku un sabiedrību, jo īpaši visvairāk skartajām un neaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, piemēram, mājsaimniecībām ar maziem ienākumiem un MVU; tādēļ atzinīgi vērtē plāna *REPowerEU* iekļaušanu atveseļošanas un noturības plānos ar mērķi samazināt enerģētisko atkarību no Krievijas, atbalstīt stratēģisko autonomiju un novērst ar piedāvājumu saistītos satricinājumus;

7. uzsver, ka draudus Eiropas konkurētspējai un euro starptautiskajai lomai nosaka ne tikai augstais inflācijas līmenis, Ukrainā notiekošais karš un augstais un atšķirīgais valsts parāda līmenis dalībvalstīs, bet arī eurozonas institucionālā struktūra, aizvien apgrūtinošākās regulējuma izmaksas, sadrumstalotības pieaugums pasaules tirgū un neizbēgama sacensība starp valstīm par subsīdijām, īstenojot protekcionisma politiku; aicina ECB apsvērt iespēju stiprināt euro starptautisko lomu, lai uzlabotu euro kā rezerves valūtas pievilcību;

8. piekrīt priekšsēdētājas *Ch. Lagarde* brīdinājumam, ka fiskālajam atbalstam vajadzētu būt uz īslaicīgam, mērķtiecīgam un pielāgotam un tam nevajadzētu traucēt monetārās politikas uzdevumu izpildi; aicina dalībvalstis saskaņot savus attiecīgos fiskālās politikas virzienus ar ECB monetārās politikas vispārējo mērķi; atgādina, ka ekonomiskajai un monetārajai savienībai, lai tā spētu reaģēt uz ārējiem satricinājumiem, ir nepieciešama stabila fiskālā politika dalībvalstīs; prasa fiskālos centienus koncentrēt uz produktīvām investīcijām un reformām; norāda, ka gan valdības, gan Komisija var atbalstīt iedzīvotājus un nozares ne tikai ar fiskālajiem pasākumiem, bet arī ar konkrētām izaugsmi veicinošām un sociāli līdzsvarotām reformām un publiskajām un privātajām investīcijām infrastruktūrā; tomēr atzīmē, ka eurozonas struktūras pamatā joprojām ir monetārās dominances pieņēmums; norāda, ka augstā inflācijas līmeņa novēršanai ir vajadzīga visu ES iestāžu un valstu iestāžu stingra apņemšanās risināt inflācijas krīzes ekonomiskās un sociālās sekas;

9. norāda, ka ECB monetārā politikai, kuras mērķis ir tās galvenā uzdevuma izpilde, ir jāveic proporcionalitātes novērtēšana; norāda, ka proporcionalitātes novērtējumā ņem vērā monetārās politikas pasākumu ietekmi uz plašāku ekonomiku un ekonomikas politikas virzieniem; uzsver, ka gadījumos, kad ECB ir jāizvēlas starp dažādiem politiku kopumiem, kas vienādā mērā veicina cenu stabilitāti, tai ir jāīsteno tas, kurš visefektīvāk atbalsta ES vispārējo ekonomikas politiku;

10. atzinīgi vērtē ECB ilglaicīgo atbalstu labi pārdomātai ekonomiskās un monetārās savienības, banku savienības un kapitāla tirgu savienības izveides pabeigšanai; atgādina, ka tas palīdzētu monetārajai savienībai labāk sadalīt riskus un uzlabotu tās finanšu stabilitāti, kā arī veicinātu ES ekonomisko un sociālo atlabšanu, samazinātu atkarību no banku aizdevumiem un konkurenci ar Āzijas un Amerikas tirgiem; atgādina, ka ir vajadzīga skaidra politiskā griba, lai veicinātu banku savienības un kapitāla tirgu savienības izveides pabeigšanu; norāda uz ECB atbalstu pilnībā darboties spējīgas Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas izveidei; atzīst, ka riska dalīšana un riska mazināšana ir savstarpēji saistītas un ka institucionālās aizsardzības shēmām ir būtiska loma dalībinstitūciju aizsardzībā un stabilizēšanā; aicina ECB uzraudzīt situāciju ienākumus nenesošu aizdevumu jomā;

11. uzsver mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) izšķirošo lomu ES ekonomikā, ekonomiskajā un sociālajā konverģencē un nodarbinātības jomā; pauž īpašas bažas par Covid-19 pandēmijas ietekmi un Ukrainā notiekošā Krievijas agresijas kara ietekmi uz MVU; atkārtoti uzsver, ka ir jānovērš birokrātiskie šķēršļi, kas kavē pārrobežu investīcijas Savienībā, nodokļu slogs vairāk jāmazina MVU, nevis lielajām korporācijām, jāvienkāršo tiesiskais regulējums kapitāla piesaistei, jāveicina MVU ienākšana finanšu tirgos un jāsekmē iedzīvotāju finanšu pratība, lai iepazīstinātu ar investīciju radītajiem ieguvumiem;

Monetārā politika

12. norāda, ka kopējā inflācija ir samazinājusies no 8,4 % 2022. gadā līdz 5,2 % 2023. gadā, ko galvenokārt veicināja zemākas enerģijas cenas un piegādes traucējumu samazināšanās; tomēr konstatē, ka inflācija joprojām pārsniedz 2 % mērķi; atzīst ECB 2,1 % prognozi 2025. gadam; pauž bažas par otrreizējo ietekmi, uzņēmumu un mājsaimniecību inflācijas gaidu atslābumu un iespēju, ka darba samaksas un cenu attīstības rezultātā inflācijas gaidas un līdz ar to arī algas kopumā pieaugs, kā arī par nepieciešamību ņemt vērā attiecīgo ietekmi uz izaugsmi un nodarbinātību;

13. norāda, ka augsti inflācijas līmeņi nesamērīgi skar mājsaimniecības ar zemiem ienākumiem, kuras lielāku daļu pieejamo līdzekļu tērē pirmās nepieciešamības precēm; uzsver, ka tādēļ inflācijas samazināšana līdz mērķa līmenim ir svarīga arī sociālās kohēzijas saglabāšanai;

14. pauž satraukumu par pastāvīgi augsto pamatinflācijas līmeni, lai gan tas jau vairākus mēnešus samazinās; konstatē, ka sākumā inflācijas palielināšanos izraisīja piegādes sastrēgumi; saprot, ka algu pieaugums, ko veicinās inflācijas kompensēšana un spriedze darba tirgū, visticamāk, turpināsies;

15. norāda, ka inflācija piegādes sastrēgumu dēļ sāka pārsniegt noteiktos mērķrādītājus jau 2021. gada jūlijā, t. i., pat pirms Krievijas pilna apmēra neprovocētās un nelikumīgās agresijas Ukrainā, kas saasināja inflācijas spiedienu; tomēr norāda, ka ECB inflācijas problēmu sāka risināt tikai 2022. gada jūnijā, lai gan Covid-19 krīze pierādīja, ka tā spēj rīkoties arī savlaicīgi; norāda, ka citas centrālās bankas rīkojās ātrāk; uzsver, ka ECB būtu jārīkojas ātri, lai īstenotu savas pilnvaras visus savus lēmumus pieņemt, pamatojoties uz ekonomikas un finanšu rādītājiem; atbalsta viedokli, ka ātrāka reakcija šajā gadījumā, iespējams, būtu agrāk mainījusi cenu dinamiku, novēršot cenu kāpumu par 10,6 %, ko piedzīvojām 2022. gada oktobrī;

16. aicina ECB turpināt analizēt piedāvājuma un pieprasījuma puses vienošanās par inflāciju;

17. pilnībā atbalsta priekšsēdētājas *Ch. Lagarde* paziņojumu par inflācijas apkarošanu tik ilgi, cik nepieciešams, kurā viņa arī uzsvēra, ka monetāro politiku nevar normalizēt, kombinējot fiskālās, monetārās un strukturālās politikas virzienus; atzinīgi vērtē priekšsēdētājas *Ch. Lagarde* aicinājumu būt pazemīgiem un apņemšanos regulāri atjaunināt ECB modeļus; tomēr aicina ECB fundamentāli pārskatīt un uzlabot savus modeļus un to lomu politikas veidošanā, ņemot vērā šo modeļu zemo sniegumu pēdējos gados, lai tos pielāgotu jaunajām ekonomikas tendencēm un tendencēm ES un pasaules finanšu tirgos, vienlaikus ņemot vērā pieredzi, kas gūta pašreizējās un iepriekšējās krīzēs, un problēmas, kas saistītas ar monetārās politikas veidošanu;

18. atgādina, ka līdz cenu stabilitātes panākšanai vēl ir tāls ceļš ejams; norāda, ka vidējā termiņa simetriskās inflācijas mērķis ir 2 %; konstatē, ka inflācija pēdējos 10 gados ir bijusi vai nu ievērojami zemāka, vai arī krietni augstāka par šo mērķa līmeni; tāpat konstatē, ka inflācijai ir tendence samazināties un tuvināties ECB vidēja termiņa mērķim;

19. aicina ECB precīzāk definēt "vidējā termiņa" nozīmi un apsvērt kvalitatīvāku pieeju cenu stabilitātei, saglabājot pietiekamu drošības rezervi, kas ļautu izmantot cenu stabilitātes priekšrocības, un vienlaikus nodrošinot nepieciešamo drošības rezervi, lai samazinātu deflācijas risku;

20. atbalsta ECB lēmumu samazināt aktīvu iegādes programmas, ņemot vērā likviditātes pārpalikumu tirgū; tomēr norāda, ka ECB joprojām plāno reinvestēt pamatsummas maksājumus no vērtspapīriem, kam iestājies termiņš un kas iegādāti pandēmijas ārkārtas aktīvu iegādes programmas (*PEPP*) ietvaros, vismaz līdz 2024. gada beigām; norāda uz ECB paziņojumu par tās korporatīvo obligāciju turējumu dekarbonizāciju, lai gan šāda veida pārstrukturēšana zaudē savu efektivitāti, ja netiek veikti atkārtoti ieguldījumi; uzsver nodrošinājuma kvalitātes nozīmi;

21. norāda, ka tirgus neitralitātes jēdziens ir saistīts ar principu, kas paredz atvērtu tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence; aicina ECB, ievērojot savu neatkarību, novērst tirgus darbības traucējumus un ilgtermiņā nodrošināt resursu efektīvu piešķiršanu un vienlaikus iespēju robežās saglabāt apolitisku nostāju, vairākos jautājumos ievērojot tirgus neitralitāti; vērš uzmanību uz to, ka šādus lēmumus nedrīkst pieņemt, kaitējot ECB galvenā mērķa īstenošanai;

22. atzīst, ka pēc gadu desmitiem, kuros ieguldījumi bija nepietiekami, publiskie un privātie ieguldījumi ir vajadzīgi tam, lai samazinātu piedāvājuma puses inflācijas dinamiku un uzlabotu ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu;

23. uzsver, ka netraucēta monetārās politikas transmisija ir ļoti svarīga tam, lai ECB varētu pildīt savu uzdevumu nodrošināt cenu stabilitāti; uzsver, ka pārmērīgas atšķirības valsts obligāciju ienesīgumā padara kreditēšanas nosacījumus neatbilstošus monetārās politikas vienotai transmisijai un aizvien vairāk apgrūtina valsta parāda samazināšanu; šajā kontekstā atzīmē arī Transmisijas aizsardzības instrumenta ieviešanu, lai atbalstītu monetārās politikas efektīvu transmisiju visā eurozonā;

Sekundārās pilnvaras

24. atgādina, ka LESD 127. pants prasa ECB atbalstīt Savienības vispārējo ekonomikas politiku, kā noteikts LES 3. pantā, jo tas ietilpst ECB uzdevumos, ciktāl tas neskar cenu stabilitātes mērķi; norāda, ka pastāv skaidra ECB mērķu hierarhija; atgādina, ka zaļā un digitālā pārkārtošanās ir viena no ES kopīgajām prioritātēm;

25. pauž nopietnas bažas par nesenajiem ziņojumiem, kas izskanējuši plašsaziņas līdzekļos, par ECB politiskajiem aizspriedumiem tā dēvētās politikās zaļināšanas jomā; atgādina, ka ECB pilnvaru uzmanības centrā nemainīgi jābūt cenu stabilitātei un tas ir ārkārtīgi svarīgi iestādes integritātes nodrošināšanai un sabiedrības atbalsta saglabāšanai; norāda, ka plurālisms ir svarīgs ECB institucionālās kultūras elements; aicina ECB izmeklēt un ātri novērst jebkādas aizdomas par ideoloģisku neobjektivitāti;

26. atgādina ECB, ka tai savā gada pārskatā īpaša sadaļa būtu jāvelta tam, lai paskaidrotu, kā tā interpretējusi un īstenojusi savus sekundāros mērķus un to iespējamo ietekmi uz tās primārajiem uzdevumiem;

27. norāda, ka ECB kā ES institūcijai, kas darbojas savu pilnvaru ietvaros, ir jāpilda ES saistības, kas izriet no Parīzes nolīguma; mudina ECB pastāvīgi izvērtēt, cik lielā mērā klimata pārmaiņas varētu ietekmē tās spēju uzturēt cenu stabilitāti;

28. atzinīgi vērtē ECB paziņojumu par Eurosistēmas riska izvērtēšanas instrumentu un spēju turpmāku uzlabošanu nolūkā tajos labāk iekļaut ar klimatu un vidi saistītos riskus, jo īpaši tāpēc, ka klimata pārmaiņas un ekstremāli laikapstākļi varētu palielināt cenu svārstīgumu, jo īpaši lauksaimniecības pārtikas nozarē; aicina ECB turpināt darbu pie klimata riska novērtēšanas spriedzes testiem, lai novērtētu banku un uzņēmumu noturību pret risku, ko rada pārkārtošanās klimata jomā;

29. norāda uz ECB rīcības plānu un sīki izstrādāto ceļvedi ar klimata pārmaiņām saistīto darbību veikšanai, ar kuru tā savā politikas satvarā un modeļos turpina iekļaut klimata pārmaiņu apsvērumus; norāda, ka klimata ceļvedis neietver mērķorientētas ilgāka termiņa zaļās refinansēšanas operācijas vai līdzīgus instrumentus;

30. uzsver Eiropas sociālo tiesību pīlāra nozīmi sociālekonomiskajā konverģencē; norāda, ka minētos mērķus vislabāk var sasniegt tad, ja sociālā tirgus ekonomika darbojas stabilā makroekonomiskā vidē, kas balstās uz paredzamu cenu līmeni;

Citi aspekti

31. pauž bažas par *TARGET2* atlikumu pastāvīgajām atšķirībām ECBS dokumentos; pauž bažas, ka tas nākotnē var izraisīt konfliktus; atzīmē, ka šo atšķirību interpretācija tiek apstrīdēta;

32. atzinīgi vērtē uzmanību, ko ECB veltī kiberuzbrukumu riskam; mudina ECB saglabāt šādu modrību, jo īpaši pašreizējā ģeopolitiskajā kontekstā; prasa ECB nemainīgi uzraudzīt jaunu digitālo aktīvu veidu, piemēram, kriptoaktīvu, proti, kriptovalūtu, attīstību un ar tām saistītos riskus kiberdrošības, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, nodokļu krāpšanas, teroristu finansēšanas un citu noziedzīgu darbību, kas saistītas ar kriptoaktīvu nodrošināto anonimitāti, attīstību, un šajā sakarībā aicina ECB saglabāt apņemšanos nodrošināt savas digitālās infrastruktūras noturību;

33. pieņem zināšanai ECB panākto progresu digitālā euro projekta īstenošanā un atzinīgi vērtē tās dialogu ar Parlamentu šajā jomā; atkārtoti norāda — lai ES būtu maksājumu nozares digitālās pārveides priekšgalā, uz digitālo euro ir jāattiecina banku un digitālo maksājumu tirgū pastāvošā konkurence; uzsver, ka digitālais euro nedrīkst aizstāt skaidru naudu kā maksāšanas līdzekli, tam ir jāievēro iedzīvotāju un uzņēmumu privātums un tas nedrīkst apdraudēt finanšu stabilitāti; uzskata, ka digitālais euro būs sekmīgs tikai tad, ja tam būs reāla pievienotā vērtība, par kuru ir skaidri informēti Eiropas iedzīvotāji; atgādina, ka digitālā euro ieviešana ir atkarīga no Eiropas Parlamenta un Padomes kā likumdevēju lēmuma;

34. piekrīt ECB bažām par aktivitātes pieaugumu ēnu banku sektorā un risku, ko tas var radīt finanšu stabilitātei; uzsver, ka ir vajadzīgs atbilstošs nebanku finanšu starpnieku regulējums, kas ļautu nozarei konkurēt ar banku nozari uz vienlīdzīgiem noteikumiem;

35. atzinīgi vērtē "Bāzele III" regulējumu, jo tas stiprinās banku nozares noturību; brīdina par neatbilstības risku; šajā sakarībā piekrīt ECB paustajām bažām; uzsver, ka banku uzraudzībai vajadzētu būt balstītai uz risku; uzsver, cik svarīgi Eiropas bankām ir vienlīdzīgi konkurences apstākļi un konkurētspēja starptautiskajā tirgū;

36. norāda, ka ECB pielāgo savas sistēmas tehnoloģiskajai attīstībai, piemēram, integrējot mākslīgo intelektu tās datu apstrādes un analīzes modeļos, lai uzlabotu monetāro analīzi un lēmumu pieņemšanu; uzsver, ka visi šie sasniegumi būtu vienmēr jāveic saskaņā ar drošības parametriem, lai izvairītos no operacionālajiem riskiem;

Pārskatatbildība

37. atzinīgi vērtē pašreizējās ECB un Parlamenta savstarpējās pārskatatbildības prakses oficiālu noformēšanu rakstveidā; atzīst ECB atvērtību un pieejamību Parlamentam; aicina ECB un Parlamentu pilnībā izmantot pārskatatbildības un pārredzamības pasākumus un, ja iespējams, vēl vairāk uzlabot šos pasākumus, neskarot ECB neatkarību;

38. ierosina ECB izveidot iekšējās izvērtēšanas biroju, kas nodarbotos ar tās politikas lēmumu *ex post* izvērtēšanu, nekaitējot ECB neatkarībai;

39. atzinīgi vērtē svarīgos un detalizētos komentārus, ko ECB sniegusi, reaģējot uz Parlamenta rezolūciju par ECB 2021. gada pārskatu; aicina ECB turpināt ievērot pārskatatbildības un pārredzamības principu un publicēt rakstiskas atsauksmes par Parlamenta rezolūcijām par katru ECB gada pārskatu;

40. konstatē, ka no ECB Valdes un Padomes locekļiem tikai divas ir sievietes; aicina eurozonas dalībvalstis pildīt savu pienākumu un iecelšanas amatos procedūrās integrēt dzimumu līdztiesības principu, lai nodrošinātu visu dzimumu pārstāvjiem vienlīdzīgas iespējas tikt ieceltiem valsts centrālās bankas priekšsēdētāja amatā;

41. norāda uz nesenākajiem pieejamajiem statistikas datiem par situāciju dzimuma līdzsvara jomā ECB organizatoriskajā struktūrā, kas liecina par sieviešu īpatsvara pieaugumu visos ECB vadības līmeņos; aicina ECB turpināt darbu, lai savā organizācijā stiprinātu vienlīdzīgas iespējas visiem dzimumiem;

42. atzinīgi vērtē ECB jauno komunikācijas politiku, kas paredz pieejamākus veidus, kā iedzīvotājiem skaidrot un izklāstīt ECB politikas lēmumus, un aicina ECB vēl vairāk uzlabot komunikāciju par centrālās bankas politikas mērķiem un reaģēšanu krīzes situācijās;

43. atzīmē jaunā Uzraudzības valdes priekšsēdētāja iecelšanu un atgādina ECB, ka turpmākajās iecelšanas amatos procedūrās vajadzētu labāk ņemt vērā Eiropas Parlamenta prerogatīvas un tās ievērot, jo īpaši attiecībā uz vienoto uzraudzības mehānismu;

44. uzsver ECB ētikas regulējuma un rīcības kodeksa nozīmi, jo tie nodrošina ECB integritāti un kalpo par pamatu sabiedrības uzticībai un galu galā arī ECB uzticamībai; norāda, ka šī sistēma sniedz norādījumus ECB darbiniekiem un augsta līmeņa amatpersonām par to, kā rīkoties attiecībās ar lobistiem; aicina ECB regulāri pārskatīt šīs jomas regulējumu;

45. aicina ECB iesaistīties dialogā ar valstu parlamentiem, vienlaikus stingri ievērojot savu politisko neatkarību; uzskata, ka tas stiprinātu ECB leģitimitāti un politiku;

46. aicina ECB saskaņot savu iestādes līmeņa trauksmes celšanas satvaru ar ES Trauksmes cēlēju direktīvu;

° ° °

47. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai.